

Szomorúsággal gondolnak 1849 októberére

Hősökre emlékeztek

Az október a halasiak számára egy olyan időszak, amely bővelkedik olyan eseményekben, amelyekre kegyelettel és szomorúsággal kell gondolni – hangoztatta dr. Téglás Péter nyugalmazott vezető ügyész a több mint három évszázaddal ezelőtti halasi csata évfordulója alkalmából a Búsuló kuruc szobornál tartott megemlékezésen.

Pozsgai Ákos

akos.pozsgai@mediaworks.hu

KISKUNHALAS Az 1703. október 5-én zajlott csata emlékére szervezett megemlékezések a II. Rákóczi Ferenc Katolikus Gimnázium és Technikum Majsai úti telephelyén álló emlékhelynél kezdődtek, ez az a hely, ahol a feltételezések szerint volt a véres ütközet.

– Itt 234 kuruc vitéz és a Rác (szerb) hadsereg katonája esett el 1703 és 1711 között a Habsburg-önként ellen vívott szabadságharc idején. A csapatmozgások 1703 október elején kezdődtek, a kurucok mintegy háromezer fővel indultak meg Deák Ferenc ezredes vezetésével, Kecskemétről délnyugat felé – mondta Téglás Péter. – A császári erőket szintén háromezer főnyi sereggel Szegedről északnyugati irányba vezényel-

A kurucok Kiskunhalas határában vertek tábor.

ték Johannes Kyba vezetésével. A kurucok Halas határában vertek tábor, ellátásukat a város biztosította. Mivel pontos adatok nem maradtak fenn, ezért a feltételezett információk szerint a császári erőknek sikerült rajtaütniük a kuruc seregen, rendkívül véres összecsapásra került sor. A kurucok a meglepetésszerű támadás ellenére is igyekeztek helytállni az ellenséggel szemben, akiknek vezére megsebesült és később bele is halt a sérüléseibe. Az ellenség ezután a kun pusztákat sарcolta, majd pár nap múlva Szeged felé vonultak vissza és ekkor vitték el

A megemlékezések a II. Rákóczi gimnázium Majsai úti telephelyén kezdődtek

A szerző felvétele

További izgalmas hírekért
látogasson el ide:

BAON.hu

Halas pecsétjét és egyik harangját is. A halasiak a csataterén maradt 234 katona maradványait egy közös tömegsírhoz temették a mai baromfi-feldolgozó üzem területén.

A csata egykori helyén az emléktábla mellett egy hársfa is áll, amelyet kilenc évvel ezelőtt hoztak Ónodról.

– Az Ónodi Lórántffy Zsuzsanna Honismereti Egyesület, az ottani községi önkormányzat, valamint a kiskunhalasi II. Rákóczi Ferenc Katolikus Gimnázium és Technikum közös kezdeményezésére ültették el, mert a történelmi kutatások során kiderült, hogy a csatában elesett katonák közül sokan ónodi polgárok voltak – mondta el a megemlékezésen Téglás László iskolaigazgató, aki bemutatott egy három festményből álló képkompozíciót is, amelyet a mostani évforduló kapcsán ajánlott fel az iskola számára a kiskunhalasi alkotó, Vajgel Pál képzőművész.

Hozdik Zsolt római katolikus plébános, kanonok a megemlékezésen a hazaszeretetről és a jövőről fogalmazta meg gondolatait.

– Minden alkalomkor, amikor hősi eseményekre emlékezünk, olyan emberekre, akik küzdöttek, vagy akár életüket adták a nemzetükért, akkor az emlékezésen túl fel kell merülni bennünk, hogy mi mit teszünk a hazáért, a nemzetünkért és a jövőnkért – erről beszélt Hozdik Zsolt, aki arra bátorította a jelenlévőket, hogy a szívük mélyén érezzék meg az igazi értékeket, legyen bennük hazaszeretet, a jövő iránti felelősség.

A csata emlékére 1904. november 27-én avatták fel Damkó József sóskúti mészkőből faragott Búsuló kuruc szobrát, amelyet a Hikishc Rezső építész által tervezett talpazatra állítottak fel a Kosuth utcán. Ezen a helyen a Szilády Áron Református Gimnázium szervezett megemléke-

zést, ahol Téglás Péter elevenítette fel a csata részleteit. Arra emlékeztetett, hogy az október hónap a kiskunhalasiak számára egy olyan időszak, amely bővelkedik olyan eseményekben, amelyekre kegyelettel és szomorúsággal kell gondolni.

– A mostani megemlékezés helyszínétől néhány száz méterre, a halasi vasútállomáson a német SS-katonák százkilencvenhat embert mészároltak le 1944. október 11-én, 1956. október 27-én pedig egy embertelen hatalom embertelen karhatalma lövöldözni kezdett a város főterén, amelynek két halott és három sebesült volt a következménye. És ne feledkezzünk meg az aradi vértanúk nemzeti gyásznapijáról sem, amely minden magyar tragédiája volt – hangoztatta Téglás Péter, aki felidézte gyerekkori emlékeit is, hogy a Búsuló kuruc szobortól alig néhány méterre volt a családi házuk, és valahányszor elment a szobor előtt, megemlékezett a csatában elesettekről.